

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs II. De iis, ad quos spectat eligere, sive jure ordinario, sive
speciali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

idem de nominatione sentiunt Pass. loc. cit. q. 3. n. 50. & Abb. ab eo cit.) proprii tamen nihil juris tribuat, Decius in rub. b. t. Tusc. lit. E. concilij. 59. Licetum enim est Patrono laico, etiam post præsentationem unius factam Collatori ordinario, præsentare alium, & Collatori pro libitu suo, quem mauerit ex istis duobus instituere. c. cum autem &c. de jure patron. electio autem publicato scrutinio revoari non potest. c. publicato. &c. b. t. Secundò quod præsentatio importet jus præsentandi ex gratuita concesione Ecclesiæ competens etiam laicis nempe patrōis; Electio autem jus, quod Ecclesia laicis concedere non solet. Gl. in cap. pia mentis. &c. v. eodem. Tertiò necesse non sit, ut præsentato, antequam is denunciatur Superiori intimetur præsentatio, ejusque consensus exquiratur. c. quam sit, h. t. in 6. Quartò quod electio necessaria fiat à multis, seu specter ad Collegium, præsentatio fieri possit ab uno. c. nullus, h. t. Denique quod electio corresponeat confirmatio, sicut postulationi admissio; præsentationi vero institutio, quæ proprium sumpta in hoc distinguitur à collatione, quod collatio propriè sit donatio libera, institutio autem collatio quædam necessaria, quæ Superior ex juris necessitate tenetur beneficium conferre ei, qui legitimè est à Patrono præsentatus. Abb. ad c. 2, ne sede vacante.

Quæstio 236. Qualiter electio differat à nominatione tam solenni, quam non solenni?

R Espondeo: ferè in iudicium, in quibus differt à præsentatione; cum neque per nominationem nominato jus ullum acquiratur. c. cum inter. b. t. siquicunque nominatio solennis ferè similis præsentationi, nisi quod nominatio sit de pluribus. c. quod sicur. b. t. non eligatur autem nisi unus. Illa etiam nomination usitata in pluribus Germania locis, teste Pirh. num. 4. quæ unus nominat certam personam ad vacancem Ecclesiam, alius autem eam sibi nominat etiam Superiori, ita ut non possit præsentare aliam, re ipsa & in effectu à præsentatione vix differat; cum talis præsentatio aliud non sit, quam executio facta prius nominationis, vel potius nominatio immediata. Pirh. ibid.

PARAGRAPHVS II.

De iis, ad quos spectat potestas eligendi, sive de jure ordinationis, sive de speciali.

Quæstio 237. In ordine ad intelligendos & conciliandos varios canones antiquos, à quibus & quomodo olim electi Episcopi?

R Espondeo: post mortuos Episcopos, quos in sui locum constituerunt Apostolorum singuli, auctoritate ad hoc à CHRISTO accepta, cap. ult. d. 58. jus constiuenti Episcopos totum penes Papam, utpote Petri in universalis totius Ecclesiæ gubernatione successorum resedit. cap. omnes. d. 22. Dein summi Pontifices pro variis temporum circumstantiis jus illud expresse vel tacite concesserunt aut permiserunt personis diversis. Unde aliquando electi seu nominati Episcopi à toto pariter Clero & populo. c. Episcopos. c. leccis. c. sacrorum.

d. 63. non quod populus simul suffragia daret; sed quod vel nominaret seu postularer aliquem, quem postea Clerus eligeret, non tamen necessariè. c. 1. d. 62. vel in electum à Clero consentiret. c. nosse. d. 63. vel quod solum populi testimonium de probitate Electi requirebatur ad electionem. cap. vota. d. 63. Quandóque etiam ex speciali privilegio à Principibus secularibus electi & nominati Episcopi, aut etiam consensus eorum requisitus, ita, ut sine eo à Clericis fieri nequirer electio. c. nobis. & seq. d. 63. Postmodum verò ea potestas eligendi vel postulandi Episcopos adempta laicis, tum Principibus, tum populo. c. non est permittendum. d. 63. prohibitumque iis ob vitaandam confusionem & contentionem, nè se tali electioni immiscerent. c. 1. 2. 7. d. 63. vel etiam Principes ipsi sponte renunciarunt, c. Valentinianus. d. 63. remanente eadem potestas eligendi Episcopos aliisque Pralatos Ecclesiasticos penes omnes Clericos ac Religiosos diocesis. c. obeuntibus. d. 63. Tum Clericis separatis à Religiosis statutum, ut hi Abbes suos vel Präpositos, seu Priors; isti suos Episcopos & Pralatos elegirent. c. 1. & c. cum terra. b. t. Ac denique potestas eligendi Episcopos ad solos Canonicos Capitulares Ecclesiarum Cathedralium devoluta, ut constat ex variis canonibus b. t. Duravit hæc consuetudo diu in Ecclesia, duratque etiamnum in plerisque Ecclesiis Cathedralibus Germania. In Hispania verò, Gallia, Polonia, Lusitania Reges ex speciali privilegio Pontificis Episcopos nominant, & præsentant à Pontifice instituendos. In plerisque Italia locis Papa liberè eos nominat, creat, & instituit. Azor. cit. l. 3. c. 28. q. 3. Quin & Papa exceptis dictis regnis & Germania, ob specialia concordata generaliter reservat sibi Ecclesiærum omnium Episcopatum Archi-Episcoporum Patriarchalium provisiones. Extravag. ad Regimen. de proband. Vide de his Azor. loc. cit. Tholos. de Elect. c. 5. Barb. de off. Episcopi.

Quæstio 238. Ad quos spectato jure communni per se primò & direcťe spectet electio Prelatorum?

R Espondeo ad Capitulum, congregationem, seu communitatem, cui præficiendus est Pralatus. c. congregatio 16. q. 7. eo quod, qui sunt membra ejusdem Ecclesie, cujus Pralatus est caput, melius censeantur informati de necessitatibus & commodis Ecclesiæ, quæ extranei, eorumque consilio geri debeant negotia Ecclesiæ. c. novit. &c. de his, quæ sunt à Pralatis sine consensu Capituli, proinde Pralati vel non eliguntur, sed à supremo aliquo Superiore instituuntur; vel si eligantur, eligi debent à Collegiis, quibus præsumunt, nisi aliud consuetudo vel privilegium aliquod disponat. Pass. c. 10. q. 1. num. 3. Barb. de jure Eccl. l. 1. c. 19. num. 44. Peyr. in Pral. q. 1. c. 4. 3. §. 3. Snar. tom. 4. de relig. l. 2. c. 4. num. 1. Azor. p. 2. l. 6. c. 14. q. 6. &c. Retineturque hoc jus commune vel maxime in religionibus, & servatur in Germania quodam electionem Episcoporum ob concordata inter Nicol. V. Pontificem & Frider. III. Imperatorem. Porro hoc jus eligendi non est ex necessitate, neque ex ordinatione divina, ut erroneè docuit Ferret. cons. 305, sed ex mera Pontificum indulgentia derivatum. Rebuff. de elect. in princip. Fagn. ad c. nullus. h. t. n. 13. Bellarm. tom. I. controv. 5. l. 1. c. 8. constat ex dictis q. proced.

Quæstio

Questio 239. Quid hic intelligatur nomine Collegii Ecclesiastici?

Respondeo: intelligi congregationem Clericorum (auctoritate Superioris collectorum, & certis Regulis colligatorum. Pass. loc. cit. num. 7.) qui veluti fratres sub uno Patre, vel veluti membra unum corpus Ecclesiasticum constituant; Quale quia non constituant Vicarii, Sacellani, aliter beneficiati, qui etsi eidem Ecclesia, vel uni alteri obstricti sint, & deserviunt, subiecti etiam uni v. g. Parochio; ut singulares tamen, & ut multitudinem facientes vivunt, variis ministeriis & officiis deputati; (unde nec communii utuntur sigillo. v. dilecta. juncta gl. de excessibus Pralat. nec communem procuratorem, vel syndicum constituere possunt. l. i. ff. quod cuiuscunque universit. nomine. &c) ad eos de jure communii non spectat electio Pralati. Barb. de off. Episcopi. p. i. iii. c. 3. Fagn. in c. nullus. h. t. num. 31. sed necibi Superiori eligere possunt. Pass. loc. cit. Porro unde cognoscatur, an plures sint in Ecclesia; vide apud Jo. Andr. & alios ad cit. cap. dilecta. &c.

Questio 240. Quot personae requirantur ad constituendum primò Collegium, conseruandaque congregatiōnē aliqui iura Collegii, seu universitatis?

Respondeo: ad primò constituendum Collegium tam Ecclesiasticum quam civile requiri minimum tres, Sylv. c. collegium, Gl. in c. 1. b. t. i. luo (quamvis hi duo duos sufficere velint ad congregationem; quam tamen distinctionem intellegi & congregationem, utpote nec in jure, nec in ratione fundatam communiter rejiciunt alii. Pirh. b. c. num. 10.) Laym. ad cit. c. 1. num. 1. &c. contra Abb. ad c. 1. h. t. id negantem de collegio Ecclesiastico, quod putat ab initio constituti posse ex duobus, quorum neuter sit Pralatus alterius; et quod ex Innoc. ad c. cum ignores. &c. notet necessarium non esse ad rationem Collegii, ut habeat Pralatum vel Rectorem. Item contra Barb. Mascar. Archid. Tambur. pluresque alios cit. à Pass. n. 4. qui tamen dum duos sufficere tradunt ad Collegium, non tam de Collegio primitus constituendo, quam de eo jam constituto, ejusque juribus penes duos conservandis loqui videntur. Ratio responsionis est, quod sic constitutum sit à jure civili l. Neri. i. ff. de verborum signif. à jure civili autem recedendum non sit, nisi dum à jure canonico corrigitur, aut peculiare quid pro Ecclesiasticis statuitur. Pirh. loc. cit. Jam verò hoc non sit: nam dum Pontifex c. 1. b. t. ait: Nullus in Ecclesia, ubi duo vel tres fuerint in congregatiōne, nisi eorum electione eligatur presbyter (id est Pralatus. Innoc. ad c. 1.) id solum voluit definire: jus Pralatum eligendi ad Collegium pertinere, licet duo tantum supersint ex Collegio post mortem Pralati.

Questio 241. Quot personae sufficient ad Collegium jam constitutum, ejusque iura conservanda?

Respondeo: duas, vel etiam una. l. sicut ff. quod cūjusque universit. nomine. &c. Ab b. in c. 2. de postul. Gl. in c. 1. b. t. minus enim plerumque ad conservationem, quam primam rei constitutionem requiriatur. Unde, dum è tribus primò constituentibus Collegium moritur, vel congregationem deserit unus (idem est, si suffragio suo renunciet. Pass. loc. cit. num. 9.) poterit unus alterum eligere in prala-

tum. Jo. And. in reg. juris 80. in 6to. Et si moriantur duo, penes unum remanebit Collegium, non quidem actu; cum hoc electionem plurium importet, sed veluti habitu; poteritque is exercere actus Collegio competentes; v. g. postulare, vel portus nominare, si non se ipsum, ut volunt aliqui, saltem personam aliam idoneam. Gl. incit. l. Neri. i. ff. in c. 2. de postul. Abb. in c. 1. b. t. num. 6. Barb. l. 1. de jure Ecclesiast. c. 19. num. 46. aliisque cit. à Pass. Porro mortuis omnibus, è Collegio vel alio migrantisbus jus eligendi, similiaque iura ac privilegia extinguntur, si corporalia seu persona lata sunt, hoc est, directe & per se concessa congregationi certarum personarum. Iecus si realia & localia sunt, hoc est, per se & directe concessa rei vel loco, v. g. Ecclesia, monasterio, universitati, accipiendo has voces pro materiali adiicio; inseparabiliter enim tunc coherent parietibus, adiicio directo, etiam soli fundo, v. & hoc 16. q. 7. juxta gl. Laym. ad cit. c. 1. num. 5. Abb. ad c. 2. de postulatione.

Questio 242. An jus eligendi competit ei, qui vere natus non est quasi dominium beneficii, sed solum possessionem cum bona fide adeoq; est solum in possessione iuriis eligendi?

Respondeo affirmativè, valeretque ejus suffragium, modò ante electionem lis non fuerit contestata super illius jure eligendi; etiam si postmodum succumbat in causa sibi super hoc jure Canoniciatis & eligendi mora, adeo que vere quod proprietatem ille non habuerit hoc jus. Sequitur enim jus suffragii possessionem, non proprietatem iuriis. v. cum olim. & c. querelam. h. t. Fagn. ibid. citans Jo. And. & alios. Potest siquidem possessor bona fide percipere fructus rei possessionis ante contestatam litem super proprietatem. l. bona fide. ff. de acquirendo rer. dom. sed electio est quasi fructus quidam juris beneficialis, sicut presentatio juris patratus. Pirh. num. 20. ergo pertinet ad possessorem bona fidei, jure sic disponente in favorem possessoris bona fidei, & commodum Ecclesiae, ne incerta sit ministrorum institutio, aut diu differatur. Laym. in qq. can. de Elect. q. 27. Quod eosque vallet, ut si cum tali possesso concurrat alter alienus, ad se spectare de jure Canoniciatum, & consequenter jus eligendi, hoc excluso, admittendus sit possessor, modò constet illum esse in possessione cum bona fide (qua presumitur in possesso, donec contrarium probetur) v. c. cum olim. & Argument. c. consultationibus &c. de jurepat. Ne si proprietarius preferatur, possessor dejiciatur hac ratione possessione sua sine auctoritate judicis, quod vetatur c. in literis. de restit. spoliat. Quinimò si Capitulares talem admittant possessorem ad electionem cum protestatione, ut non valeat ejus suffragium, si proprietatem beneficii re ipsa non habeat, inutilis sit hac protestatio, nihilque nocteat possessori, nisi hic expresse consentiat isti protestationi (quod non censetur facere tacendo; cum juxta communem DD. & Gl. in reg. juris 43. in 6. taciturnitas pro consensu habeatur, si de commido ejus, qui tacet, agatur; non autem, si de ejus in commido) & nolle aliter valere iuum suffragium, quam si ei proprietas beneficii re ipsa competit, Gl. in c. Cumana. h. t. Aliud est in possesso, de cuius possessione vel bona fide dubitant Electores; tunc enim utiliter fieri talis protestatio, & si posset compereat Superior, ad quem spectat confirmatio, illum

illum verè fuisse in possessione bona fidei, ejus suffragium valebit; secùs si contrarium comperiat. Innoc. Laym. & alii in c. cumana. b. t.

Questio 243. An jus eligendi Prelatum alius quoque Clericis, qui de Collegio non sunt, competere possit?

R Espondeo: de jure communi non competit, ex dictis. Unde sequitur primò, in regulari electionibus non competitere jus eligendi nisi professis, cùm non professi nondum sint incorporati Religioni. c. ex eo. b. t. in 6. c. indemnitatis. &c. ibid. Suar. tom. 4. de relig. tr. 8. lib. 2. c. 4. Tambu. tr. 3. dec. 19. Pass. c. 10. num. 21. competit tamen tacite professis, quia verè professi. cit. c. ex eo. &c. ibid. Franc. num. 1. Laym. Pass. II. cit. quamvis de eo constare debeat, quod Novitiatum absolvirint, juxta prescripnum Trid. professionemque suam probare debeant, si iis opponatur defectus professionis. Rota cit. à Pass. Sequitur secundò Religiosum, etiam si ejusdem Ordinis, si non sit de eadem numero congregatione, ad quam hic & nunc spectat electio, non posse in ea eligere. Peyr. in subdito q. 1. c. 31. not. 8. Laym. I. 4. tr. 2. c. 12. num. 3. Suar. loc. cit. num. 2. Hinc Generales & Provinciales quia ad nullum determinate convenutum pertinent, in nullo habent votum seu jus eligendi Prelatos locales convenutum; quamvis juxta aliquorum Ordinum statuta possint eos instituere. Pass. loc. cit. num. 26.

Questio 244. An saltē id vi privilegiū vel consuetudinis competitere possit Clericis extraneis; quo nomine et si veniant etiam ii, qui licet sint membra Ecclesia, vel Conveniūs, pro quo eligendus est prelatus, carent tamen qualitate aliqua à jure vel consuetudine requisita ad hoc, ut quis sit elector. Pass. c. 3. q. 2. n. 1. de his tamen hic non queritur?

R Espondeo affirmativè, primum sumitur ex c. dilectus. de consuetud. Abb. in c. cumana. b. t. sic Abbates privilegio acquirere possunt jus eligendi cum Canonici Episcopum. Azor. cit. c. 14. q. 6. cum communi: Alterum quoque constat ex cit. c. dilectus. c. cùm Ecclesia. &c. de causa possit. & propriet. c. bone. 4. de postul. & ibi Host. Bald. &c.

2. Praescribitur autem jus eligendi spatio, quo praescribi solent iura spiritualia seu Ecclesiastica, nempe 40. annis; intra quod tamen tempus necesse est, & sufficit, ut facta fuerit aliqua electio Superioris auctoritate confirmata. Azor. loc. cit. ex Innoc. Franc. in cap. cùm de benef. de preb. in 6. Et sic jam extraneus, qui hanc viam praescriptionis acquisivit jus eligendi, non est solum possessor; sed dominus juris eligendi, & de Collegio eligentium; unde vocari debet, & nunquam rejici ab electione. Pass. loc. cit. num. 30.

Questio 245. An ex pacto seu voluntate eorum, ad quos jus eligendi pertinet, Clericis extraneis communicari possit potestas eligendi?

R Espondeo: contra Navar. l. 1. conf. 2. de consuetud. num. 3. & Lezanam c. 15. num. 20. & alios purantes id fieri posse à toto Capitulo, nemine Capitularium dissentiente. Item contra Laym. in qq. P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

can. de elect. q. 19. Pith. num. 14. Engels & alios tenentes, id posse fieri pro una vice pralatura vacante, ed quod c. scriptum. b. t. habeatus convenisse canonicos mutuo consensu, ut ad electionem Patriarchæ Constantinop. admitterentur septem Præpositi extranei, quod Pontifex comprobavit: Negant tamen id sine consensu Superioris posse concedi ad dies vita personæ, vel etiam in perpetuum dignitatibus extraneorum, multo que magis negant, possa capitulares in perpetuum, & absolute abdicare à se jus eligendi. Respondeo, inquam, negativè; jus enim eligendi in electione canonica ipsius Capitularibus non nisi ex consensu Papa competit, & nulli compete potest, nisi cui Papa id concesserit; ergo nulli de collegio, nec toti Collegio competit posse dare alicui jus eligendi, & admittere extraneum, ut is validè eligat, praesertim, cùm inter ceteras qualitates requiras in illis, quibus Papa jus eligendi canonice concessit, sit una, ut vocalis sit de Collegio eligentium tanquam ejus membrum & pars, ut sumitur ex c. cùm dilectus. de consuetud. Pass. c. 3. q. 2. num. 34. & 35. citans Donat. in praxi p. 3. t. 2. q. 15. qui etiam vult, electionem, in qua admissus externus, esse nullam, quod tamen rectè reprobat Pass. Neque enervat responsionem, quod concedant canones, ut ab initio in fundatione Ecclesia collegiatæ pacto constitui possit, ut electio Prelati simul spectet ad Prelatum vel Capitulum extraneum, vel ad ipsum patronum Ecclesiasticum. Gl. in cap. nobis. &c. de jure patronatus. v. nisi aliter. Laym. Pirh. loc. cit. hoc namque speciale est, & indulgetur à Papa ad excitandos fideles ad fundationes & dotationes Ecclesiarum. Neque quod Capitulares eligere possint per compromissarios extraneos; hoc enim illis expresse concessum est c. quia propter. b. t. nullibi autem concessum, ut possint admittere externum ad secum eligendum. Pass. loc. cit. Nec sufficit dicere, id etiam nullibi prohibetur; cùm non prohibitio non det, quod non habetur; sed ad hoc opus sit concessionem. Pass. ibid. Atque ex his sequitur, Superiorum quoque nullum inferiorem Papam posse admittere tales extraneum ad electionem; qui dispensare non potest in lege Papæ requirentis, ut eligens sit membrum Capituli. Sed neque externum, qui talis dicitur ob carentiam alterius alicujus qualitatis requisita in Electore, nisi forte qualitas sit talis, quæ induita sit lege, in qua ipse dispensare possit, v. g. lege alicujus Capituli generalis Regularium, in qua idem Capitulum dispensare potest. Pass. loc. cit. num. 10.

Questio 246. An laicis secularibus (de laicis enim Religiosis professis constat, quod admitti possint in electionibus Regularium, non tantum ex privilegio, sed & ex consuetudine, saltē immemorabili. Gl. 3. in Clem. ut ii. de ætate & qual. 10. And. in c. ex eo. h. t. in 6. Fagn. in c. massana. h. t. num. 18. Pirh. n. 18.) competitere possit jus eligendi Prelatos Ecclesiasticos ex privilegio?

R Espondeo affirmativè, nimurum concessio à summo Pontifice. cap. quod sicut. c. sacrosancta. Host. Pass. cum communi. In quo casu eligit, nou tam auctoritate propriæ & seculari, quam Ecclesiastica, ex commissione scilicet Papa. Laym. in qq. can. hic. q. 20. Sed neque excedit potestatem

Papæ habilitare laicos ad jura spiritualia possiden-
da; uti de facto ab eo habilitati sunt sacerdotes laici
ad ius patronatus (quod spirituale est, & absque
simonia vendi non potest. c. de jure. de jure patron.)
quamvis difficultas concedatur ius eligendi quam
presentandi; quia illud est potentius, & majus ius
tribuit, estque plerumque circa Prelatos ecclesiasti-
cos, quorum authoritas in spiritualibus non de-
pendere debet a sacerdotalibus. Engels hic num. 4.

*Questio 247. Vtrum id eis competere pos-
sit ex consuetudine?*

R Espondeo negativè. cap. Massana, b. t. Abb.
c. querel. c. quod sicut. de consuetud. Host. in sum-
ma. de elect. num. 5. Pass. c. 10. num. 19. Azor. p. 2. l. 6.
c. 4. q. 28. Verumque id est etiam de patronis. Anel-
lus in addit. ad Abb. ad c. quisquis. h. t. Pass. c. 8. q. 4. n. 11.
Laym. l. 4. tr. 2. c. 12. num. 8. Tenetque de consue-
tudine temporis immemorialis Fagn. ad c. Massana.
num. 16. Pirk. num. 17. ad hunc tit. cum enim ius eli-
gendi spirituale absque privilegi titulo posside-
ri nequeat, nullo tempore prescribi potest. Argum.
c. causam. de praescript. falsa proinde ea Legistarum
Regula: Quidquid Principis privilegio acquiri
potest, idem & consuetudine immemoriali acqui-
ritur: in eo casu, dum quis est incapax possidendi
(& consequenter praescribendi) absque privilegii
titulo. Repugnatque talis consuetudo libertati Ec-
clesiastica. c. sacrosancta. &c. c. quisquis. &c. h. t. ac
proinde reprobatur a jure can. tanquam corrupte-
la & abusus. cap. 1. & ult. de consuetud. Pirk. loc. cit.
Sed neque consuetudine introduci posse, ut si contra
consensum Principis laici, eo vel non requisito,
vel repugnante facta fuerit electio, ipso jure sit ir-
rita, vel etiam cassanda, docet Abb. in c. quod sicut.
h. t. contra Innoc. apud Pass. c. 8. q. 3. num. 13. sal-
vo tamen jure, quod habet Princeps opponendi
contra electum, ita ut, si probet electum meritum si-
bi suspectum, & sui principatus interesse, ut electio
cassetur, electio sit cassanda. Abb. Innoc. Felin. in
c. super his. de accusationibus.

*Questio 248. Vtrum id eis competere pos-
sit ex pacto?*

R Espondeo negativè, ita ut vi nullius unquam
donationis, conventionis, aut compositionis,
consentiente etiam prelato, quin & toto Capitu-
lo, & interveniente auctoritate Episcopi, laico,
etiamque sit patronus, etiam in prima Ecclesiaz
fundatione constitui possit ius eligendi Prelatum
Ecclesiasticum. sumitur ex c. sacrosancta. h. t. Host.
hic. v. in collegiata. Pirk. num. 15. & 16. cum communis;
quia cederer hoc ipsum in grave detrimentum ec-
clesiaz, ejusque libertati repugnaret, si inferiores
Papæ possent laicis ius illud eligendi concedere.

2. His tamen non obstantibus, per pactum con-
stitui potest, ut ante electionem consilium patroni
laici requirendum sit, vel ut interest debeat tra-
tatu de electione facienda, quin & ipsi electioni,
absque tamen suffragio. Innoc. in cap. quod sicut. h. t.
num. 1. Jo. And. in c. nobis. de jure patron. n. 12. Quin
& consuetudine acquiri, vel etiam ex voluntate
Capitularium, ut laicus, etiam non patronus, inter-
sit electioni, & ad hoc vocari debeat, ut electores
protegant, etiam armata manu. Bald. hic in princip.
& praesens in aula capitulari (ut docent Abb. But-
trio, Audr. Pass. & alii communis contra Fagn. in
c. quisquis. num. 30. & seq. fuisse probantem contra-

riū, nimis hoc ipsum esse abusum secularis pot-
estatis, & obstat libertati Ecclesiastica vel ut eos
instruat, formamq; faciendo electionem doceat;
vel tanquam tabellio, ut processum electionis con-
scribat (non enim requiritur, ut Notarius electionis
ecclesiastica sit Clericus. Fagn. in c. quisquis. n. 19.
& 20. citans plures alios contra Host.) Gl. in c. qua
proper. h. t. v. redatta. Jo. And. & Bald. in c. Massa-
na. Pass. c. 10. num. 19. Et de hoc modo interessendi
electioni procedit textus cit. c. nobis: Non electioni
facienda, sed jam facta honestius postulatur affensus, nisi
aliter de sua jurisdictione obtineat, ut partes suas inter-
ponere debeat &c. vel sermo ibi est de patrono ecclie-
siastico. Gl. ibidem. v. nisi aliter.

*Questio 249. An igitur Elecio à Clericis
unacum laicis celebrata sit irrita?*

1. R Espondeo affirmativè. c. querelam. b. t. ibidem.
Abb. num. 8. cap. quisquis. h. t. c. Massana. h. t.
(ubi licet fiat mentio solum de electione episcopi,
extendendum tamen hoc ipsum est propter ratio-
nis identitatem ad electionem alterius etiam pre-
lati. Pirk. n. 18.) ibid. Cardin. Imol. Barb. idemque
l. 1. de jure Eccl. n. 79. Suar. l. c. 1. 8. l. 2. c. 4. n. 2. Tamb.
de jure Abb. d. 5. q. 8. n. 8. Eò quod hoc, nempe
exclusio laicorum immiscientium se ipsi electioni
ferendo suffragium, sit de forma electionis. Pass.
c. 10. num. 17.

2. Unde videtur hoc ipsum procedere, non
tantum, ubi electores Clerici scienter & volunt-
arie admittunt laicos ad coeligionem: Verum etiam
ubi admittuntur illi sine omni culpa capitu-
larium, nimis vel per ignorantiam, vel quia eos
se vi immiscentes prohibere nequeunt; vel quia
grave metu coguntur illos admittere; licet non
consentiant in laicorum suffragia, sed postivè pro-
testati sunt contra illa. Laym. in c. Massana. Butrio
in c. fin. de procurat. num. 2. Eò quod penalis illa con-
stitutio principaliter edita sit in odium laicorum,
præsumptum se electioni immiscere. Quin & ca-
non iste latus in favorem immunitatis & libertatis ecclie-
siastica diuto modo restringi non debeat.
Nec obstat Regula juris 27. in c. util. per inutilen-
vitiatur; nam non procedit regula illa, dum inuti-
le, vel vitium est in forma, uti hic contingit. Bald.
hic num. 2. Et in mixtis separabilibus (qualis est
actus electionis, utpote individuus) magis atten-
dendum est ad id, quod nocet, quam quod prodest,
adeoque hic magis inspicienda qualitas laicalis ad
destructionem actas, quam qualitas ecclie-
siastica ad illius productionem. Ant. de Butr. hic notab. i.
apud Fagn. Nihilominus contrarium: nimis
electionem factam ab habilibus non irritari per ad-
mixtionem laicorum, vel aiorum inhabiliū igno-
ranter admislorū, satis probabiliter sustinet Fagn.
ad cit. c. Massana. num. 10. 11. 31. & 33. citans pro se
Innoc. in c. illa., qui etiam afferat id verum esse, si
unus tantum ex electoribus esset habilis, & omnes
alii inhabiliū; item c. fin. de procurat. ubi expre-
sum sit, valere actum collegialiter gestum ab habili-
bus, & inhabiliū ignoranter admisiss. Butrio
que opponit, quod mixtum ex duabus naturis as-
sumat naturam ejus simplicis, quod est favorabi-
lius, & per quod ius confortis conservatur. c. sa-
nis. &c. de sepultura. & l. si communionem. ff. quemad-
modum servit. amittatur. & juxta Regulam, quam
ponit Gl. in c. uniuers. de jure patron. in c. v. Ecclie-
siasticus. Hanc sententiam Fagn. valde probabilem
affirmat. Pirk. num. 18.

Ques-

Quæstio 250. Penes quos sit ius eligendi, quando Capitulares scienter elegerunt indignum, vel etiam postulatum ad administrationem in spiritualibus, vel temporalibus ante postulationem à Superiori admisso, vel sine ejus licentia receperunt, adeoque pro ea vice privati sunt potestate eligendi?

1. Respondeo primò: si aliqui tautum elegunt indignum (idem, ut & sequentia applica recipientibus taliter postulatum) electione illâ, utpote invalidâ, rescissâ, potestas eligendi refidet penes reliquos. Abb. in c. cum Vintonensis, h.t. num. 2. possuntque hi statim eodem contextu decretum facta à se electionis, si in ea consensiant, promulgare, vel novum scrutinium, aliis exclusis, inchoare. Abb. loc. cit. num. 12. Laym. de Elec. q. 64. Pirk. num. 47. (ubi cavendum, ne minor pars id faciat, priusquam ab Eligentibus indignum tale decretum formatum sit, alias eorum electio forer quoque irrita, utpote non facta à majore parte Capituli; cum ante tale formatum decretum elegentes indignum necdum privati erant jure eligendi, de quod paulò post) quinimo remanet hæc potestas penes unicum, si illo excepto, reliqui omnes elegerunt indignum. Gl. in c. perpetuo. &c. h.t. in 6. in notatis.

2. Respondeo secundò: si omnes Capitulares elegerunt indignum, potestas eligendi pro illa vice devolvitur ad Superiorum; In Metropolitanis quidem & Cathedralibus Ecclesiis ad Papam; in aliis verò inferioribus Ecclesiis non exemptis ad proximum Superiorum, ad quem alias spectat electum confirmare. c. quinquaginta, h.t. in 6. ibid. Gl. magna in notatis. Abb. loc. cit. num. 2. Pirk. num. 48.

3. Respondeo tertio: si Capitulares in prima Electione innocentes, in secunda electione, & ipsi omnes elegerint indignum, potestas eligendi non devolvitur ad eos, qui in prima electione fuerant nocentes, sed ad Superiorum, cuius est electionem confirmare, nos fecis, at si omnes ab initio deliquerint. c. bona. h.t. juncta Gl. v. ad nos. ubi etiam ait, adverbium illud pariter non denotare identitatem temporis; sed similitudinem delicti; jam enim Capitulares omnes quodad istam electionem privati sunt jure suffragii. Laym. l. cit. Pirk. n. 49.

Quæstio 251. Num igitur pena illa privationis non incurrit, adeoque non procedat illa devolutio juris eligendi, priusquam ex votis elegantium scienter indignum, vel etiam elegantium contra formam à jure can. prescriptam subsecuta sit communis electio, hoc est, formatum ex iis sit publicum & capitulare decretum electionis?

Respondeo affirmativè (nisi forte vel per privilegium, vel consuetudinem inductum esset in Ecclesia aliqua, ut electio facta à majori parte Capituli presentis ex votis à singulis praestitis, & publicatis in Capitulo, censeatur esse perfecta; tum enim elegentes scienter indignum penam illum privationis incurrint, eti communis illa electio necdum secura. Laym. in c. perpetuo, & ex eo Pirk. hic num. 50.) Nam licet de cætero jam data sint à singulis suffragia, promulgatimque etiam sit scrutinium, adhuc non censetur perfecta electio ante formatum decretum solennis & publicæ, seu

communiter nomine omnium facta electionis. cit. c. perpetuo. &c. ibid. Gl. v. perfisterint, & c. in Genesi. h.t. Imol. & Jo. Andri. ad c. congregato. h.t. Abb. loc. cit. num. 5. In privato siquidem scrutinio, in quo singuli singulariter dant sua vota, propriè loquendo non eligunt, sed potius nominant eligendum, ut colligitur ex c. congregato, h.t. Abb. ibidem. num. 3. Electio autem propriè dicta illa est, quæ post peractum & publicatum scrutinium fit communiter nomine omnium. c. perpetuo. h.t. in 6. quare poterunt ac debent etiam illi, qui ante indignum elegerant, ad electionem aliam procedere. cit. c. perpetuo. Restè autem ii, qui non elegerunt indignum, consulent juri suo, si permittant cæteros numero plures, qui elegerunt scienter indignum, procedere ad decretum electionis publicæ; rūm enim poterunt isti pauciores sibi soli jam eligere, utpote ad quos jam cæteris privatis jus eligendi devolutum est; Laym. de Elec. q. 64. & ad cap. Vintonensis. num. 4. In quo casu dici non poterit absolute facta electio à minore parte Capituli; sed potius à toto Capitulo; quia isti, eti numero pauciores, penes quos solos tunc est potestas eligendi, alias eâ privatis, repræsentant totum Capitulum per fictionem juris. Abb. ad c. congregato. h.t. num. 4. citatus à Pirk. num. 56. Quod si cæteri privati voluerint se huic electioni intrudere, & moniti non defistant turbare Capitulares non privatos, poterunt ab his etiam per vim expelli, per se loquendo & secluso scandalo, alisque extrinsecis incommodis. Dummodo tamen notorium sit illos pro illa vice privatos esse jure eligendi; secus si de eo dubitetur; nemo enim in causa non manifesta potest sibi ipfi jus dicere; Unde tunc aliter sibi providere debebunt non privati. Vide Pirk. num. 54.

Quæstio 252. An Capitulares, ad quos propter delictum aliorum elegantium indignum tota potestas eligendi pro ea vice devoluta est, possint, si velint, illos voce privatos admittere ad novam Electionem?

Respondeo affirmativè. Gl. in c. cum Vintonensis, h.t. v. ad misericordiam. ibid. Innoc. & Abb. cum communis. Privatio enim illa cedit in favorem non delinquentium; ideoque ab iis remitti potest. Pirk. num. 51. Et quamvis, qui indignum elegerant, suspensi sint à beneficio, non tamen ab officio (possunt enim & debent tempore illius suspensionis celebrare officia, ac ideo modicam sustentationem ex beneficiis percipere possunt, ne carentes proprio patrimonio, nec aliunde habentes, omnino egant) adeoque, quantum est ex eorum parte, elegere non prohibentur, modo alii illos ex gratia admittere velint. Gl. ibidem. Requiritur autem ad hanc admissionem, ut omnes omnino, nemine illorum innocentem dissentiente, in eam consentiant. Abb. in cap. cum Vinton. & in c. scriptum. h.t. In statuendis enim fine necessitate, vel utilitate publica, per qua prejudicatur juri singulorum (uti contingit per talentum admissionem, cum pluribus admissis, plerumque minus efficax sit votum cuiuslibet) omnium consensus necessarius est, valeretque reg. juris 29. in 6. quod omnes tangit, ab omnibus debet approbar. & 56. eod. in re communis melior est pars prohibentis, id est, unus & solus, si se in tali casu opponat, omnes impedire & prohibere potest, ne assequantur intentum: Porro postquam semel admissi, vel semel ab electione exclusi fuerunt, jam cessat

corum privatio, & recuperant jus eligendi, tamen electio, ad quam admissi, vel à qua exclusi, effectum consecuta non sit ex alio, quād quia electus fuit indignus, capite; quia in poenam delicti sui respectu folium electionis proxima post illam, in qua deliquerunt, privat fuerunt jure eligendi. Gl. cit. communiter recepta. 16.

Questio 253. Quid, si ergo aliqui eligentium indignum id fecerunt ignoranter, an electio facta à ceteris eligentibus dignum, dum hi constituunt minorem partem suffragantium, valebit, & promulgari poterit electio?

Respondeo: valebit, si eligentes dignum numero superent eligentes ignoranter indignū; secūdū si non superent; quia jam non erit facta à majori parte Capitularium præsentium, & non privatorum; cum eligentes ignoranter indignum poenam privationis non incurserint, sumitur ex cap. scriptum. & cap. innotuit. h. r. & ibidem Abb. num. 5. Idem dicendum, dum aliqui majoris partis postulantis indignum id fecerunt ignoranter. Abb. l. cit. Pirk. num. 63.

PARAGRAPHVS III.

De iis, qui etsi spectent ad Collegium, eligerē tamē prohibentur jure naturæ, jure positivo, consuetudine.

Questio 254. Quinam jure naturæ prohibeantur eligere?

Respondeo: omnes ii, qui non sunt constituti in perfecto usu rationis. Hinc primò eligere non possunt amentes. Gl. in c. ex eo. h. r. in 6. Navarr. cap. si quando, de rescript. Paff. c. 10. num. 12. cum communi. Electio enim est actus liber eligentis, ejusque liberum consensum exigit. c. quia propter. h. r. Abb. in c. quisquis. h. r. num. 5. Eligere tamē possunt pro tempore, quo habent lucida intervalla, quia tunc non sunt constituti extra perfectum usum rationis. Pirk. ad h. r. nu. 26. Præsumendum verò erit, electionem factam tempore lucidi intervalli, & sana mentis, si actus electionis quiete habitus stultitiam non sapit; sed congruit homini sana mentis. Menoch. presump. 45. num. 66. Paff. loc. cit. citans Covar. Fulgos. Jason. Bald. in l. furiosum. c. quiratam facere pos. Secundò perfectè ebrii propter eandem rationem. Tertiò iracundi, intellige, pro statu iracundiæ tollentis usum rationis. Pax Jordan. lib. 1. in 6. num. 2. Paff. de elect. c. 10. nu. 14. ac denique dæmoniaci, intellige, si priuantur usu rationis, secūdū si usu rationis libero polleant. Paff. loc. cit. num. 15. citans Sigis. de Bonon. de elect. dub. 86. num. 11.

Questio 255. Quid hoc in puncto dicendum de impubere, hoc est, minore 14. annis, si sit masculus, vel 12. si sit fæmina?

Respondeo: eos regulariter loquendo jure naturæ eligere non posse. c. ex eo. h. r. in 6. Frauc.

Barb. &c. cum communi. Etsi enim talis attigilis potuerit annos discretionis, & habere deliberationem, quæ sufficit ad peccandum mortaliter, non tamen censetur habere eam experientiam, & prudenter deliberationem, quæ est necessaria ad Electionem Prælatorum Ecclesiæ. AA. iidem. Paff. loc. cit. num. 10. citans Barb. juris Ecclesiæ. l. 1. c. 19. num. 48. Biaz. de elect. p. 1. cap. 16. Sylv. v. elect. 1. num. 5. &c. Unde licet jure antiquo pupillus modo infâciatum (qualis in jure vocatur ætas minor 7. annis, uti & ætas ab exacto septennio ad annum decimum quartum dicitur pueritia. l. si infantes. c. de jure liberandi) excessisset, consequi poterat beneficium, imo Canonicanum Cathedralis Ecclesiæ. Argum. c. ex eo, non tamen pupillus, etsi septennio major, admittebatur ad ferendum suffragium in Capitulo. Gl. in c. ex eo tempore. de rescript. in 6. Porro jure quoque Ecclesiastico novo eatenus impuberes quali consecutivè excluduntur ab eligendo, quatenus juncta reg. 17. cancell. admitti quis nequit ad Canonicanum Cathedralis Ecclesiæ ante annum decimum quartum, & ad Canonicanum Ecclesiæ Collegiatæ ante annum decimum, & Concil. Trid. sess. 23. c. 6. de reformat. statutum, ut nullus beneficium obtinere possit ante annum 14. Item quatenus, ut dicunt paulò post, in electore necessarius est Ordo sacer, ad quem necessaria est ætas longè superans statum impubertatis. Paff. cit. num. 10. in fine.

Questio 256. Quid hac in parte sit circa cacos & surdos?

Respondeo: non prohibentur eligere; cum libere de eligendo deliberare valeant. Paff. cit. c. 10. num. 16. citans Castel. loc. paulò post. citand. & Dian. p. 5. t. 6. resol. 13. Sed necq; necessarium, quavis bonum, ut cacos vorum suum faciat scribi ad mentem suam ab aliquo ex iis, qui non habent intereste in futura electione, requiringo etiam ab eodem, ut præstet sibi juramentum de fideli annotatione personæ à se nominata. Paff. loc. cit. contra Castel. de elect. c. 5. num. 59. & 68. consultetur tamen cacos à Dian. & Castell. l. cit. (quod Sigism. à Bonon. extendit ad surdos) ut renuncient voci sua, ad tutiore conscientiæ agendum.

Questio 257. An ad hor. ut quis eligere possit validè, requiratur Ordo sacer?

Respondeo: id requiri in Ecclesiis Cathedralibus, quin & Collegiatis. Clement. ut ii. &c. de state & qualitate. Trid. sess. 22. c. 24. de reform. sic statuenti ad precludendam viam post plurimorum fructus Ecclesiasticos perceptos deserendi statum clericalem. Paff. cit. c. 10. num. 50. Engels hic num. 6.
2. Secūdū est in Ordinibus, non tantum foeminae & virorum constantibus ex Religiosis laicis, ut sunt Ordines militares, hospitalarii. Abb. in c. 1. de procurat. sed etiam in Ordinibus aliis, Monasteriis & Ecclesiis Regularium, quorum constitutio nibus cavetur, posse quemlibet professum, etiam sacriss non initiatum, habere vocem in Capitulo. Ad ea enim monasteria se non extendit constitutio illa Trident. Tabiena v. electio. n. 5. Porcel. v. electio. num. 2. Rodriq. tom. 2. q. 52. 2. 5. & alii nisi declarationi S. Congregationis date 22. Maii anno 1577. sic declarantis testi Bellarm. ad sess. illam 22. c. 4. ac proinde in hoc servandæ cujusque Ordinis leges & consuetudines. Paff. c. 10. num. 54. Præsertim, cum